FOTOGRAFIJA: **MELISA TOPČIČ** ILUSTRACIJE: **SHUTTERSTOCK**

Aktivacija biokemije in latentnega genotipa

Kako deluje zakon povratnega učinka? Kje so vzroki za določena neskladja, ravnovesja, zastoje in napredke?

dr. Lucija Mulej M., sociologinja, publicistka, pisateljica, antropologinja, filantropinja

Na zgoraj zastavljeni vprašanji vselej najdemo množico odgovorov. Vsi domala poznamo vpliv socializacije, vzgojnih tehnik in okolij, v katerih smo odraščali. V tokratni kolumni pa bi rada izpostavila vlogo in funkcijo našega nezavednega, ki ga v tem tekstu interpretiram kot aktivacijo in prižiganje naše kode prek karmičnih in ostalih dednih pokazateljev ter zlasti vpliva naših prednikov na našo sedanjost in trenutnost.

Latentno in manifestno

Latentno je tisto, kar še ni razkrito. Ni se še realiziralo, a nekje v ozadju spi, obstaja in je lahko aktivirano. V bazenu naših potencialov se skrivajo vse sposobnosti in realizacije naših prednikov ter vse zmožnosti in načini, na katere se lahko izpopolnimo mi sami. Če so naši predniki odpirali zlasti kode, ki podpirajo mir, gradnjo in poštenje, sami štartamo iz precej drugačne začetne točke kot nekdo, čigar mama je bila spogledljivka, lažnivka in manipulantka. Zato nekateri veliko hitreje in trdneje sledijo resnici, drugi pa je niti ne prepoznajo, saj niso odprli ustreznih receptorjev za prepoznavanje nians med nivoji iluzij in jeziki resničnosti. Naši predniki imajo pomen ne samo za nas, pač pa tudi za vse, ki jih srečamo in s katerimi gradimo sedanjost in našo prihodnost. In če poljudno razložimo latentno genetiko, le ta pomeni, da imamo v latentnem smislu, torej v bazenu možnosti zapise za različne dosežke, bolezni, torej tako za vzpone kot za padce. In kaj natančno bomo »odprli« in katere kode prižgali v lastnem genetskem bazenu, z gotovostjo ne vemo nikdar. Seveda poznamo poti k želenim odpiranjem, kot so na primer duhovne tehnike, posti in načini bivanja na tej zemlji, kjer se zavedamo odgovornosti in posledic lastnih dejanj. Našo genetiko lahko odprejo in poškodujejo različni vplivi, od sevanj naprej, a težava je v tem, da so številni vplivi težje merljivi, zlasti še, če jih skušamo razvozlati v dlje časa trajajočem obdobju, čemur metodološko rečemo longitudinalni dizajn. Torej, latentno smo lahko bolni, a se bolezen še ni manifestirala na fizični osnovi, kar je primarni pristop vseh tradicionalnih zdravljen in holističnih obravnav. In prav tako imamo v genotipski mreži prednikov latentne možnosti, da poravnamo določene izvorne napake, ki jim rečemo karma ali zakon povratnega učinka.

Ko se koda prižge: erotika kot sveta energija privlačnosti

Vsak od nas je bil spočet prek seksualne vezi naših staršev; da sta se točno dva našla, izmed vseh latentnih možnosti srečevanj s komerkoli na kateri koli geografski širini, ni naključje. To je prvo ujemanje vzroka in posledice, ki mu rečemo karma. In da se dva spojita v spolnem aktu

in ustvarita novo življenje, v to akcijo vstopita običajno prostovoljno. Torej, med moškim in žensko v tem primeru obstaja usodna privlačnost, ki na ravni nezavednega vleče kot magnet, ki je nepremagljiv. In ta sila privlačnosti, ki ji v poljudnem jeziku rečemo »kemija«, je vzročno posledična in povezana z našim izvornim namenom. Da se nekomu ne moremo upreti, četudi od nje/njega bežimo, ni nepomembno. In tako se lahko dva, četudi proti lastni volji, znajdeta v vročem ljubezensko erotičnem odnosu, ki prinese novo rojstvo. Seveda lahko kontrolirata izliv in zanositev, a sama sila, ki dva vleče vkup, je sila, ki ji ne moreta ubežati. Zato se čez leta pari, ki so nekje okleščeni več let skupaj, ne morejo razstaviti, četudi vsak zase v dvojini trpijo. V tem pogledu je dobro poznati izročila duha prednikov, ki v takšnih primerih zares razrešijo gordijske vozle takšnim vzrokom. Pri težavah takšnega tipa pomagajo medicinska hipnoza in podobne globoke tehnike razreševanja vzročno-posledičnih povezav, ki so nenavadne, zahtevne in težavne.

In zakaj je erotika sveta sila? Vse, kar je ustvarjeno, je ustvarjeno prek medija življenja. In najbolj od vsega nas poživi izkušnja ljubljenja, zaljubljanja in ljubezni. In ko z nekom zaplavamo v odnos čiste energije in strasti, se naša biokemija prižiga; in to bliskovito. Vsak zaljubljen človek je pomlajen, lahkoten in poln zanosa. Seveda, faza mine, a sama poanta ostaja. Določeni ljudje v nas prižigajo biokemijske kode in nas s tem spreminjajo, tako kot tudi sami spreminjamo druge. Saj se v drugem prepoznamo in najdemo njegov ali njen izraz v sebi, o čemer podrobneje pišem v Pogovori z Erosom (MOLGA, 2017). In sveta energija erotike postavlja pravila, po katerih se vrtijo naši svetovi in to najpogosteje mimo naše volje. Saj je volja le vrh ledene gore, zakon karme pa sodi v polje podzavesti in nezavednega, kar pomeni, da se praviloma izvršuje samodejno. Zato nas, če se želimo otresti mlinskih kamnov, ki nam visijo za vratom, privlačijo znanja o duhovnih svetovih in subtilnih ravneh, kjer se lahko takšne avtomatizme tematizira, locira in razrešuje.

Določeni ljudje v nas prižigajo biokemijske kode in nas s tem spreminjajo, tako kot tudi sami spreminjamo druge. Saj se v drugem prepoznamo in najdemo njegov ali njen izraz v sebi.

Ob kom vse se prižiga biokemija?

A vendar. Biokemija se nam ne prižiga le ob erotično, za nas neustavljivo privlačnih drugih. Prižiga se tako v užitku kot bolečini, sreči in trpljenju. Ob ljudeh, ob katerih se počutimo nelagodno in ki v nas ustvarijo občutek, da smo manj vredni kot oni, se prižigajo specifični karmični dolgovi in energijske izravnave, ki morajo biti uravnotežene in poravnane. Vsi, ki delamo z ljudmi, poznamo ta fenomen, ko se določeni ljudje ob določenih ljudeh, ki jih ne prenesejo, vedejo izrazito infantilno in iracionalno; takrat se namreč aktivirajo številne nezavedne silnice, ki se iz latentnega prevesijo v manifestno. Ko ljudje zapadejo v jezo ali bes, izgubijo racionalno orientacijo in kontrolo in postanejo le še bazen čustev in potlačitev, ki prihajajo na dan. Lahko bi rekli, da takšni drugi iz nas izbezajo senco, ki, ko pride na dan, pokaže svojo moč. In seveda ima vsak od nas svoje sence in svoja biokemijska prižiganja z drugimi do točke uvida in očiščenja: ko nas pri drugih ne zmoti več kaj dosti, smo že oddelali določen del samotematizacije in samoočiščenja. Človek, ki je poln predsodkov in notranje jeze, je kljub vsemu na dolgi poti k svetlobi.

Zato moramo blagoslavljati izkustva, ki v nas prižigajo kode nezavednega. Četudi je proces neprijeten in boleč, je edini pravi možni način, da se postopoma osvobodimo. Lastnih senc, notranje napetosti in pričakovanj, ki jih gojimo do sebe in drugih. Saj so pričakovanja vselej le vmesna pot med željo in kolebanjem. A ko se zares odločimo, delujemo in nič več ne pričakujemo. In tako delujoči postajamo balzam za vse tiste skrite nivoje, ki čakajo stoletja, da se razrešijo … S